

Norsk Psykologforening: Vil verne psykologtittelen

An-Magritt Aanonsen er glad for at stadig flere får psykologifaglig kompetanse, men psykologtittelen bør etter hennes mening fortsatt være forbeholdt personer med profesjonsutdanning.

TEKST:

Svein Arthur Kallevik
Svein Arthur Kallevik

TEKST

Arne Olav L. Hageberg
Arne Olav L. Hageberg

FOTO:

Arne Olav L. Hageberg
Arne Olav L. Hageberg

PUBLISERT 1. mars 2006

**PSY
KOL
OGI**

– Målet med de nye masterstudiene er å utdanne personer som kan arbeide innen forskning og forvaltning, eller i miljøer som trenger mer avgrenset psykologisk kompetanse, sier president An-Magritt Aanonsen i Norsk Psykologforening.

Psykologiens suksess

Aanonsen er glad for at stadig flere får psykologisk kunnskap.

– Masterstudiene kan bidra til en mer spesifikk kompetanse innenfor visse områder av psykologien. Profesjonsstudiet er derimot en generalistutdanning som gir studentene både klinisk kompetanse og generell psykologikompetanse. Psykologer har vist seg anvendelige innen mange arbeidsfelt, og det er et stort behov for personer med profesjonsutdanning i psykologi. Vi ser den 6-årige integrerte utdanningen som grunnlaget for den suksess profesjonen og derved psykologien har hatt i Norge. I tillegg gir profesjonsstudiet kandidatene også forskerkompetanse. Dette er nå grunnlaget for profesjonen. Psykologer vet at forskning er viktig for utvikling av fagfeltet og gir dem muligheter til å ta i bruk og forstå ny kunnskap. Den årlige nasjonale psykologikongressen er eksempel på et forskningsrettet arrangement som mange klinikere benytter seg av.

Utvanning

Psykologtittelen er i dag beskyttet gjennom helsepersonelloven. An-Magritt Aanonsen frykter en utvanning av tittelen dersom politikerne åpner opp for ulike «bindestrekstitler», som organisasjonspsykolog, samfunnspsykolog eller klinisk psykolog.

– Hvis det skulle skje vil tittelen få en helt annen betydning. Hva er da en psykolog og hva kan man forvente? I dag vet man at en psykolog kan behandle og utrede, at vedkommende har kompetanse innen forskning og forståelse av individer og grupper, og kan beherske system- og endringsarbeid. Tittelen innebærer en autorisasjon, understreker Aanonsen.

Dersom psykologtittelen mister sin beskyttelse, vil for eksempel personer med et enkelt kurs i gestalt-terapi kunne kalle seg gestalt-psykologer.

– Dette vil utvanne tittelen kraftig, sier hun alvorlig.

Hun understreker at det verken er opp til universitetene eller Psykologforeningen å bestemme hvem som skal få bruke psykologtittelen. Det bestemmer myndighetene gjennom helselovgivningen.

– Det er ikke psykologprofesjonens oppgave å hjelpe ulike mastere med å utvikle en fagidentitet. De har en egen kompetanse som samfunnet vil vite å bruke. Dersom det fantes en master i medisin, skulle personer med denne utdannelsen da få kalle seg lege? spør hun retorisk.

Medlemskap

Psykologforeningen har satt en egen arbeidsgruppe til å utrede virkningene av endringer innen psykolog- og psykologiutdanningen. Arbeidsgruppen, som blant annet skal vurdere spørsmålet om medlemskap for master-utdannede, vil presentere sine forslag for Landsmøtet i 2007.

– *Vil en slik eventuell økning i medlemsmassen styrke eller svekke foreningen?*

– Det er et vanskelig spørsmål om man skal åpne for å ta opp masterutdannede som medlemmer, i og med at Norsk Psykologforening er en profesjonsforening. Det er viktig å foreta en grundig konsekvensanalyse av dette. Det er sannsynligvis mulig å tenke seg en paraplyforening med egne avdelinger for henholdsvis profesjonsutdannede og masterutdannede. Men en slik løsning har mange innebygde problemer som må diskuteres og utredes grundig, sier Aanonsen.

Presidenten mener at de to utdanningsgruppene i en del tilfeller vil kunne komme til å kjempe om de samme jobbene.

– Det finnes i dag en del områder hvor psykologer har gått inn i stillinger hvor man ikke nødvendigvis krever psykologkompetanse. Et eksempel er PP-rådgiverstillinger, hvor pedagoger, sosionomer og psykologiske samfunnsvitere i dag innehar stillinger som tidligere i større grad ble besatt av psykologer.

Behovet øker

Behovet for psykologer er økende. Det er fortsatt vanskelig å rekruttere psykologer til en del områder hvor det er sterkt ønskelig med psykologkompetanse, for eksempel i primærhelsetjenestene og arbeidsmarkedsetaten. Det er også for få psykologer i spesialisthelsetjenestene, særlig i distriktene.

– Om ti år vil mange av dagens psykologer være pensjonert. Det er nødvendig å vurdere økning i studieplasser i profesjonsstudiet slik at man kompenserer for den naturlige avgangen som vil komme. Dette vil vi ta opp med myndighetene, understreker Aanonsen. Hun håper de nye utfordringene vil føre til en konstruktiv debatt om hva en psykolog skal være i fremtiden.

– Det er viktig å vurdere hvilken psykologisk kompetanse det er behov for, og finne ut hvordan samfunnet best kan nyttiggjøre seg forskjellige typer psykologiutdanninger i tillegg til profesjonsutdanningen, avslutter hun.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 3, 2006, side

TEKST:

Svein Arthur Kallevik, psykolog og journalist. Han er påtroppende spesialrådgiver hos RVTS ØST – Regionalt Ressurssenter om vold, traumatisk stress og selvmord, Region Øst

Svein Arthur Kallevik, psykolog og journalist. Han er påtroppende spesialrådgiver hos RVTS ØST – Regionalt Ressurssenter om vold, traumatisk stress og selvmord, Region Øst

TEKST

Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

FOTO:

Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet